

ske paa Grundlag heraf er ved at forberede saadanne Skolers Rejsning. Jeg haaber, at denne Sag kan aftvinge den højtærede Indenrigsminister Opmærksomhed; thi for mange Tusinde Mennesker vilde det have overordentlig stor Betydning, at Staten snarest sørgede for saa godt som muligt at faa dette Forhold ordnet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Da det antages, at de højtærede Ministre meget snart vil tage Ordet, vil jeg gerne, forinden dette sker, have Lejlighed til at rette en Forespørgsel til Udenrigsministeren. Af det norske Udenrigsministerium er der i Gaar Aftes tilstillet den norske Presse et Communiqué angaaende den Sag vedrørende Grønland, som forleden blev berørt af det ærede Medlem Hr. Moltesen. Dette Communiqué er i Dag paa Grund af en Telegraferings- eller Meddelelsesfejl paa ny blevet udsendt gennem Ritzaus Bureau. Det fremgaar deraf, at den norske Fremstilling gaar ud paa, at der i Sommer i Maj og Juli Maaneder har fundet Samtaler Sted angaaende den norske Regerings Stilling til dette Spørgsmaal mellem de norske Udenrigsministre og den danske Gesandt i Christiania, som har bragt dem til sin Regerings Kundskab, og at der den 9. Juli blev bebudet afsendt en Note til det danske Udenrigsministerium desangaaende, som imidlertid blev tilbageholdt efter et Ønske af den danske Gesandt, som bad om at faa den udsat, til han kom igen efter Ferien. Communiquéet slutter derefter med følgende Udtalelser: „Naar den norske Regering gik med til at udskyde Afleveringen af den norske Svarnote, var det, for at den danske Minister i Mellemtiden skulde faa Lejlighed til at træde i Forbindelse med sin Regering og give Tid til Udarbejdelsen af eventuelt Forslag fra dansk Side. Imidlertid modtoges der ikke nogen Meddelelse angaaende Spørgsmaalet, før det i Oktoberhæftet af det danske Udenrigsministeriums Tidsskrift oplyses, at alle de interesserede Magter havde godkendt den danske Suverænetet over hele Grønland. Den norske Note afsendtes da.“

Jeg har gennemset det danske Udenrigsministeriums Tidsskrift og har det Indtryk, at det, der sigtes til, er en Artikel i den udenlandske Udgave af Udenrigsministeriets Tidsskrift, „The Foreign Journal“, for Oktober om Grønland under dansk

Styre, indeholdende en instruktiv Meddelelse om, hvorledes Grønland styres, og om Indholdet af den nu nedsatte Kommissions Betænkning. I Indledningen her til, som omtaler de Festligheder, der er afholdt i Anledning af 200-Aars Dagen for den danske Kolonisation paa Grønland og Kongens Besøg, hed det til sidst, at det var første Gang, en dansk Konge besøgte Grønland, og alle Magter, der var interesserede i Sagen, benyttede da den gode Lejlighed, som Festlighederne frembød, til formelt at anerkende Danmarks Suverænetet over det hele Land.

Jeg skal bede den højtærede Udenrigsminister, naar han faar Ordet, om at give en Fremstilling af det danske Udenrigsministeriums Syn paa hele denne Sag. Det høje Folketing vil sikkert bifalde, hvad det ærede Medlem Hr. Moltesen udtalte forleden, at denne Sag ikke egner sig til at fremkalde nogen Misstemning eller nogen Vanskelighed mellem Danmark og Norge, og jeg kan maaske tilføje, at naar Sagen ikke er ordnet, inden Offentligheden blev bekendt med, at der forelaa visse Dissenser, vil den sikkert ønske, at det nu snarest muligt maa ske. Jeg haaber, at den højtærede Udenrigsminister maa kunne give Folketinget tilfredsstillende Meddelelser i den Henseende.

Jeg vil endelig gerne benytte Lejligheden til at anmode den højtærede Finansminister om at meddele, naar hele Komplekset af Skattelove vil kunne ventes fremsat for det høje Ting. Jeg beder ham udtale sig derom, idet jeg antager, at Meddelelsen om Tidspunktet for Skatte-lovforslagenes Fremsættelse vil kunne have Betydning for den fortsatte Behandling af Finanslovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen og, saa vidt jeg husker, ogsaa det ærede Medlem Hr. Hækkerup protesterede mod Udtalelser, jeg skulde have fremsat under Forhandlingen for nogle Dage siden. De ærede Medlemmer protesterede imod, at der skulde være en Sugning fra Landet ind til Byerne, og de mente, at det snarere var en Drivning fra Landet; der var ingen Plads paa Landet, og derfor maatte Folk flytte til Byerne. Jeg tror imidlertid ikke, det holder Stik. Er der saa god Plads i Byerne? Er der Boliger nok? Jeg tror, at der ogsaa i